

گفتِ یاران داماد در بله‌برون:

او مدیم گل ببریم
مادرِ گل نمی‌شه رضا
یا رضا یا نارضیا
امشب شده حکم از خدا

umadim gol bebarim

mādar-e gol namīše rezā

yā rezā ya nārezā

emsab šode hokm az xodā

گفتِ یاران داماد:

چکمه‌دوز، چکمه‌ندوز
که من می‌دوزم چکمه را
تو برو دنبال عروس
من می‌بندم حجله را

čakme duz, čakme naduz
ke man miduzam čakme rā
to boro dombāl-e arus
man mibandam hejle rā

شِکْوَهٗ عروس خانم:

ننه جونی ننه جونی
آخِرُم کِردی جدا
زیرِ قرآن تو رَدُم کن
تا بِرَم دِسِّ خدا

nane juni, nane juni
āxer-om kerdi jodā
zir-e qorān to rad-om kon
tā beram dassē xodā

گفتِ یاران داماد:

ای طرف تخت طلا و

او طرف تخت طلا

شازده دوماد روش نشسته

می‌کنه شکر خدا

yi-taraf taxt-e telā_o

U_taraf taxt_e telā

šāzde dūmād ruš nešesse

mikone šokr_e xodā

گفتِ یاران عروس:

خانم عروس لاج گرفته
نمی‌پوشه رختِ ما
از خونهٔ دو ماد بیارین
پیرهنوی دکمه‌طلا

xānom arus laj gerefte
namipuše raxt_e mā
az xune-y dumād biyārin
pirhan-oy dokme telā

گفتِ یاران داماد:

او مدیم گل ببریم ما
گل سفیدپنبه را
مونسِ دلِ دو ماد و
شبچراغِ حجله را

umadim gol bebarim mā
gol sefid-e pambe rā
munes-e del-e dumād-o
šabčeraq-e hejle rā

گفت یاران داماد شب عروسی:

کا کوجونیم زد به دریا
تَرکِ اسبش آب گرفت
سوریا گوین مبارک
کارِ ما انجوم گرفت

kāko juni-m zad be daryā
tark-e asb-eš āb gereft
suri-ya guyin mobārak
Kār-e mā anjum gereft

گفتِ اقوام و خویشان عروس و داماد:

گل به گل باغ و باهاره
گل به گل سایه درخت
شازده دوماًد با عروسش
میره به خونه بخت

gol be gol bāq-o bāhār-e
gol be gol sāye-y deraxt
šazde dumād bā arus-eš
mire be xune-ye baxt

گفتِ مادرِ عروس:

سنبل افشون کرد و رفت
مارو پریشون کرد و رفت
با شماها آشنا شد
مارو مجنون کرد و رفت*

Sombol afšun kerd-o raft
mā ro parišun kerd-o raft
bā šomā-hā āšenā šod
mā ro majnun kerd-o raft

گفتِ یاران داماد:

ابر اومد بارون گرفت

آی

سیل اومد دالون گرفت

سوریا گوین مبارک

کارِ ما سامون گرفت

abr umad bārūn gereft

āy

seyl umad dālun gereft

suri-ya guyin mobārak

kār-e mā sāmūn gereft

گفت برادر داماد:

اسبِ کا کام تشنه بود و
جوبِ بالا آب نبود
می تپید و می چپید و
هر دو سُمبش نقره بود

asb-e kākā-m tešne bud-o

Jub-e bālā āb nabud

mitapid-o mičapid-o

har do somb-eš noqre bud

می چپید = فرو می رفت، به گِل می نشست

جوب = جوی

سُمب = سُم

گفتِ خواهر داماد:

از خدا یه‌ی وایه دارم

بادِ رو دریا بیاد

کا کو جونیم می‌ره حجله

شاد و خرم در بیاد

az xodā yey vāye dārom

bād-e ru daryā biyād

kāko juni-m mire hejle

šād-o xorram dar biyād

گفتِ یاران عروس و داماد در عیشانه حنابندان:

أی حنابند، أی حنابند
یهی جنوی خوبی ببند
داغ رودت رو نبینی
مؤرد بیار حجه ببند

Oy henā band, oy henā band
yey heno-y xub-i beband
dāq̄-e rud-et ro nabini
murd biyār hejle beband

رود = فرزند

أی = آئی

مؤرد = نوعی برگ سبز که در بستن آذین بکار می‌رود.

عیشانه یاران داماد:

چنگ و چنگ ساز میاد و
از بالوی شیراز میاد
شازده دوما د غم مخور
نومزاد با ناز میاد

Jeng-o jeng-e s̄az miyād-o
az bālo-y širāz miyad
šāzde dumād qam maxor
numzād-e to bā nāz miyād

گفتِ یارانِ عروس:

در زده‌ن آ‌ی، در زده‌ن آ‌ی

مادرِ عروسِ بیاد

شازده دوما‌د اومد از راه

بوگو تا عروسِ بیاد

dar zadan āy, dar zadan āy

mādar-e arus biyād

šāzde dumād umad az rāh

bugu tā arus biyad

گفتِ خواهر عروس:

رختِ کاکام رو سرم بود

تا کنار باقله بود

باقله گل غنچه بود و

زنِ کاکام بیچه بود

raxt-e kākā-m ru sar-om bud

tā kenār-e bāqqeḷe bud

bāqqeḷe gol qonḷe bud-o

zan-e kākā-m bacḷe bud

گفتِ مادرِ عروس:

گل‌گرونی آئی دوماد
گلدون‌گرونی آئی دوماد
قدرِ خانمت بودون
که زن‌گرونی آئی دوماد

gol gerun-e āy dumād
godun gerun-e āy dumād
qadr-e xānom-et budun
ke zan gerun-e āy dumad

گفتِ مادر داماد:

گلِ وَخِی چادر به سر کن

ماه چارده در او مد

حوصله شازده دو ماد

پوی نازت سر او مد

gol vaxi cādor be sar kon

māh-e cārde dar umad

howsele-ye šāzde dumād

boy-e nāz-et sar umad

گفتِ یارانِ عروس:

چنگ و چنگ ساز میاد و
از بالوی شیراز میاد
پیشکش کن شازده دوما
همسرت با ناز میاد

jeng-o jeng-e s̄az miyād-o
az bālo-y širaz miyād
piškeš-eš kon šazde dumād
hamsar_et bā nāz miyād

عیشانه در آرایشگاه:

اُرسیوی چرمِ فرنگی
پُویِ بلوری می‌خواد
سرِ قوپُوی خانمِ عروس
سرخابِ هندی می‌خواد

orsi-oy čarm-e farangi
Po-ye buluri moxād
sar-e qop-oy xānom arus
sorxāb-e hendi mixād

گفتِ عروس:

کاسه‌ی چینی پُر شکر
بالا به بالای پدر
چه خوشه خونه پدر
کاشکی نمی‌رفتم به در

Kāsse-y čini por šekar
bālā be bālā-ye pedar
če xoš-e xune-y pedar
kāški namiraftam be dar

گفتِ داماد*:

روی تو باغ باهار

آی

خوی تو بوی باهار

مَسِّ مَسِّم از نگاهت

مَسِّ گیسوی باهار

ru-ye to bāq-e bāhār

āy

xu-ye to bu-ye bāhār

mass-e mass-om az negāh-et

mass-e gisu-ye bāhār

عیشانه خواهر داماد:

چه خوشه بادِ باهار

آی

چه خوشه سایه چنار

چه خوشه نم‌نم بارون

چه خوشه عیشِ برار

če xoš-e bād-e bāhāt

ay

če xoš-e saye-y čenār

če xoš-e nam nam-e bārūn

če xoš-e eyš-e berār

عیشانه یاران داماد:

بشکنین چوب چنار

آی

پل ببندین شاخ نار

شازده دوماد رد بشه

با یکصد و پنجاه سوار

beškanin čub-e čenār

āy

Pol bebandin šāx-e nār

šāzde dumād rad beše

bā yeksad-o panjāh savār

عیشانه یاران داماد:

راه بوشهر دور دور و
آب بوشهر شور شور
ما می‌ریم عروس بیاریم
چشم دشمن بشه کور

rāh-e bušehr dur-e dur-o

āb-e bušehr šur-e šur

ma mirim arus biyārim

česm-e došman beše kur

عیشانه شیرینی خوران:

سنبش از خاک شیراز

آی

گلش از خاک لار

شازده دوماذ خیر ببینی

مسقطی از لار بیار

sombol-eš az xāk-e širāz

āy

gol-eš az xāk-e lār

šāzde dumād xeyr bebini

masqati az lār biyār

عیشانهٔ یاران داماد:

سرکوچهٔ شازده دوماد
صد ماشین کرده‌ن قطار
درِ خونۀ خانم عروس
شاخِ گل کرده‌ن سوار

sar-e kuče-y šāzde dumād

sad mašin kerdan qatār

dar-e xyne-y xanom arus

šāx-e gol kerdan sarār

گفتِ داماد*:

گل بیا، سنبل بیا
همراهی ام کن تا باهار
دس به دس هم بدیم
آی
گل بچینیم صد هزار

gol biyā sombol biyā^{s̄}
hamrāhi-am kon tā bāhār
das be dass-e ham bedim
āy
gol beč̣inim sad hezār

گفتِ یاران داماد:

شب یک و منزل هزار و
چشم دو ماد انتظار
خیر ببینی ننهٔ عروس
ای گل از خونهٔ در آر

šab yek-o manzel hezār-o
češm-e dumād entezār
xeyr bebini nane-y arus
yi gol az xuna-t dar ār

عیشانه عمومی:

پولِ سیاه سگه داره
مرحبا ای سفره دار
ما که خوردیم شام و نهار
آفتابه و لگن بیار

Pul-e siyāh sekke dāre
marhabā oy sofre dār
mā ke xordim šām-o nāhār
āftāb-ow lagan biyār